

HARUN FAROCKI & ANTJE EHMANN

MEN IN TROUBLE

18.11.18 > 11.01.19

Inauguració: diumenge 18 de novembre @ 12 pm

En el transcurs de la seva llarga i fructífera col·laboració treballant com a creadors utilitzant tècniques a les seves obres com ara l'edició i el muntatge, Antje Ehmann i Harun Farocki, adoraven el cinema. Amb l'exposició *Cinema like never before* (Fundació Generali, Viena, 2006; Akademie der Künste, Berlin, 2007), amb la qual van voler crear un tercer espai més enllà del museu i del cinema, van arribar a concebre el museu "com una sala de edició, un laboratori per al cinema", i en definitiva van crear "una exposició en la qual les imatges comentaven, transformaven i traduïen a altres imatges"¹. I va ser llavors, quan Farocki i Ehmann van començar a analitzar els diversos arquetips i patrons recurrents en la història del cinema i van examinar les condicions determinants i de percepció del cinema.

Men in trouble continua amb el desig de pensar i treballar amb imatges en moviment a mesura que aquestes migren del cinema a espais galerístics o museístics. El principal motiu que planteja aquesta exposició és la representació de la crisi masculina a la (història) del cinema. Ehmann i Farocki disseccionen la lògica cinematogràfica en obres com *Dubbing* (2006), on es pot veure el problemàtic Robert de Niro (en la pel·lícula *Taxi Driver*, de Martin Scorsese, 1976), representant la seva coneguda escena davant del mirall en què pronuncia les paraules "Em parles a mi?".

Amb la instal·lació de sis canals *Feasting or Flying* (2008), Farocki i Ehmann dirigeixen la seva mirada cap als suïcidis dels protagonistes masculins de pel·lícules com ara: en Ferdinand a *Pierrot le fou*, Kurt Cobain a *Last Days*, Yukio a *Mishima: Una vida en quatre capítols*, o la del Dr. Karl Rothe de Peter Lorre, àlies Dr. Neumeister, en *L'home perdut*. Com observa de manera perspicaç l'Elisa Arca: "Encara que la narrativa ocupa un paper important, els dos autors no deixen espai per al patetisme, ni per a la identificació amb els personatges, i menys encara, per la curiositat sobre les motivacions dels personatges o els horripilants detalls de com van cometre els seus respectius suïcidis. Tota la informació està disponible per a l'espectador. Quan les històries arriben a la seva fi, la pantalla es torna vermella, com si fos un videojoc. Hi ha alguna cosa estranyament lúdica (i una mica retorçada) que va més enllà de les trivialitats cinematogràfiques, en aquest dispositiu creat per Farocki i Ehmann, i que fa créixer la tensió de l'espectador qui al seu torn es pregunta: ¿en quina pantalla tindrà lloc el proper suïcidi? És difícil imaginar una forma de muntatge que arribi a desmitificar el suïcidi de forma més efectiva que aquesta"².

De fet *Feasting or Flying* (que es podria traduir com *Donant-se un festí o volant*) al·ludeix a la següent afirmació: "Alguns disseccionen un ocell per menjar-se'l, i altres per descobrir com volar" – aquesta obra no està impulsada per la necessitat d'haver d'identificar quelcom, sinó per la necessitat de comprendre (el cinema), i la raó per la qual, de vegades, ens fa volar".

Passant a l'espai mini-cinema del soterrani, ens trobem de nou amb el Dr. Neumeister en la ja esmentada pel·lícula, que també apareix en la instal·lació *Feasting or Flying* de l'espai de la galeria. El 1983 Harun Farocki i Felix Hoffmann van decidir investigar la vida i la carrera professional d'en Peter Lorre per així realitzar una pel·lícula sobre el conegut actor i director de *L'home perdut* (1951), ja que aquesta es la primera i única pel·lícula que Lorre va escriure, va dirigir i va protagonitzar com a actor principal. *The Double Face of Peter Lorre* (1984) de Farocki i Hoffmann no és només un meravellós documental, sinó que en el context de l'exposició *Men in trouble* (Homes apurats), pot servir com un únic cas d'estudi de tots els homes apurats (al cinema) que l'espectador trobarà a l'exposició.

¹ Antje Ehmann, *Harun Farocki, Kino wie noch nie*. Verlag der Buchhandlung Walther König, Colonia, 2006. p. 17.

² Elisa Arca, *Mit Anderen Mitteln – By Other Means*. Desistfilm, 5 febrer, 2018: <http://desistfilm.com/mit-anderen-mitteln-by-other-means-by-harun-farocki/>

Obres a l'exposició:

Fressen oder Fliegen | Feasting or Flying, 2008

Instal·lació de sis canals de Antje Ehmann i Harun Farocki

Edició, idea, recerca: Antje Ehmann

Produïda per HAU. Hebbel am Ufer, Berlin

Amb el suport de Siemens Arts Programm, Hauptstadtkulturfonds, Berlin

6 Videos, (Mini-DV) b/w & col., so, total 24. min. (Loop)

Synchronisation | Dubbing, 2006

Instal·lació mono-canal

Idea i realització: Antje Ehmann y Harun Farocki

Recerca: Matthias Rajmann

Video, col., so, 3 min. (Loop)

Peter Lorre – Das doppelte Gesicht | The Double Face of Peter Lorre, 1985

Direcció, guió, comentari: Harun Farocki i Felix Hofmann

Cinematografia: Wolf-Dieter Fallert, Ingo Kratisch

Càmera animació: Ronny Tanner

So: Klaus Klingler, Gerhadt Metz

Producció: Harun Farocki Filmproduction, Berlin-West per WDR, Colònia

16mm, col., b/w, 59 min.

.....

Antje Ehmann (b.1968, Gelsenkirchen, Alemanya) és comissària, autora i artista resident a Berlin. Entre els seus projectes curatorials més recents es troba *Harun Farocki. What ought to be done. Life and work*, (amb Eunhee Kim), Museu Nacional d'Art Modern i Contemporani, Seül, Corea del Sud, 2018, *Harun Farocki Retrospective* (directora artística, amb Marius Babias, Berlín 2017, *By other Means* (amb Carles Guerra), NBK, Berlín 2017, *Harun Farocki. Empatia* (amb Carles Guerra), Fundació Antoni Tàpies, Barcelona 2016, *Harun Farocki. What is at Stake* (amb Carles Guerra), Institut Valencià d'Art Modern, València 2016, *Labour in a Single Shot*, Biennal de Venècia, Venècia 2015 (i en moltes altres ciutats del món), *Harun Farocki. 4 films from 1967-1997. An Homage*, àngels barcelona 2014, *Harun Farocki. 22 films*, (amb Stuart Menjar i Kodwo Eshun), Tate Modern, Londres, 2009. Els seus projectes artístics inclouen *How shall I name what I am missing?* (amb Jan Ralske), Fòrum Expanded 2015, *War Tropes* (amb Harun Farocki), Gorki Theater, Berlín 2011, *Feasting or Flying* (amb Harun Farocki), Moderna Galerija Ljubljana, Ljubljana, 2009.

Com a autora, les seves publicacions inclouen, *Harun Farocki, 10, 20, 30, 40. Fragment einer Autobiographie* (amb Marius Babias), Berlín 2017, *Harun Farocki, El que està en joc* (amb Carles Guerra), Institut Valencià d'Art Modern, 2016, *Harun Farocki, Another Kind of Empathy* (amb Carles Guerra), Colònia 2016, *Serious Games. War - Medium - Art* (amb Ralf Beil), Ostfildern 2011, *Harun Farocki. Against What? Against Whom?* (amb Kodwo Eshun), Colònia 2009, *Amos Gitai. News from Home* (amb Katharina Fichtner & Anselm Franke), Colònia 2006, *Geschichte donis Dokumentarischen Films in Deutschland, Vol. 2, Weimarer Republik* (amb Jeanpaul Goergen & Klaus Kreimeier), Stuttgart 2005.

Harun Farocki (1944, Novy Jicin- Berlín, 2014). Harun Farocki va ser cineasta, artista i teòric dels mitjans audiovisuals. Va estudiar a la Deutsch Film-und Fernsehakademie Berlin (DFFB) de 1966 a 1968 i va treballar en pel·lícules i produccions de TV com autònom. Farocki va començar la seva carrera els anys seixanta, un període de modernisme polític i d'avantguarda radical. Va obtenir reconeixement internacional gràcies a la portada que la revista Cahiers du Cinema de 1975 li va dedicar, amb el títol: *Who is Farocki ?*. Des del moment en que les seves obres van ser introduïdes principalment en l'àrea de parla alemanya, se li va començar a conèixer com 'El millor cineasta alemany no reconegut'. El treball de Farocki tracta un ampli espectre de suports com són les pel·lícules, el vídeo i les instal·lacions multimèdia, entre d'altres. Les seves obres són una constant conversa amb les imatges, amb el image-making, i amb les institucions que produeixen aquestes imatges. Com ell mateix va dir una vegada: "Les meves pel·lícules van en contra del cinema i la televisió"; mantenint així una postura crítica cap a tots els mitjans capaços de produir imatges. Tot i que la majoria de les seves obres es podrien classificar dins de la categoria de documental, Farocki qüestiona les maneres convencionals de la documentació objectiva.

A més d'haver realitzat més de 100 produccions per a televisió i el cinema, Farocki - com autor i editor de la revista *Filmkritik*, comissari i professor visitant a Berkeley, Harvard i Viena- ha transmès les seves reflexions sobre la relació entre la societat, la política i el cinema. La seva rellevància a les arts visuals es reflecteix en les retrospectives dedicades al seu treball en institucions com el Centre Pompidou / París, l'Institut Valencià d'Art Modern, la Fundació Tàpies / Barcelona i la Tate Modern / Londres, així com en exposicions individuals al MUMOK / Viena, Jeu de Paume / París, al Museum Ludwig / Colònia, la Kunsthau / Bregenz i, més recentment, al MUAC / Mèxic i la Hamburger Bahnhof de Berlín. El 1997 i 2007 Farocki va participar a la dOCUMENTA de Kassel, així com a la Biennal de Venècia (2013 i 2015). El seu treball planteja una constant investigació sobre les condicions de producció de la imatge audiovisual, els recursos visuals i narratius, i els subtèxts continguts en la producció i distribució d'imatges en moviment.

.....

àngels barcelona-focuses on the debate of contemporary culture and art practices

Pep Agut | Lúcia Coderch | Peter Downsbrough | Marcelo Expósito | Harun Farocki | Esther Ferrer | Joan Fontcuberta | Jeanno Gaussi | Ion Grigorescu
IM Heung-soon | Daniela Ortiz | Mabel Palacin | Tristan Perich | Jaime Pitarch | Jorge Ribalta | Pedro G. Romero | Mireia C. Saladrígues | Mireia Sallarès | Michael Snow
Richard T. Walker